

Pytanie prejudycjalne

Czy, w świetle zasad współpracy oraz skuteczności dyrektyw, artykuły 15 i 16 dyrektywy 2008/115/WE ⁽¹⁾ przeciwstawiają się możliwości ukarania obywatela państwa trzeciego nielegalnie przebywającego na terytorium kraju karą pozbawienia wolności do czterech lat, w przypadku niezastosowania się do wydanego przez Questore pierwszego nakazu wydalenia z terytorium kraju w terminie 5 dni od doręczenia oraz karą pozbawienia wolności od jednego roku do pięciu lat za niezastosowanie się do kolejnych nakazów — przy równoczesnym obowiązku zatrzymania go przez policję na gorącym uczynku — w wyniku samego braku współpracy z jego strony w postępowaniu dotyczącym wydalenia, a w szczególności w przypadku niezastosowania się do nakazu wydalenia wydanego przez organ administracji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 348, s. 98.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Ragusa (Włochy) w dniu 9 lutego 2011 r. — postępowanie karne przeciwko Mohamedowi Mradowi

(Sprawa C-60/11)

(2011/C 113/15)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Ragusa

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Mohamed Mrad

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy należy uznać, że dyrektywa 2008/115/WE ⁽¹⁾ powinna być bezpośrednio stosowana w wewnętrznym porządku prawnym państwa włoskiego od dnia 25 grudnia 2010 r.?
- 2) Czy art. 14 akapit 5b i art. 14 akapit 5c decreto legislativo nr 286/98 z późniejszymi zmianami jest niezgodny z art. 15 i 16 wspomnianej dyrektywy, czego konsekwencją jest obowiązek odstąpienia przez niniejszy sąd od stosowania uregulowań wewnętrznych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 348, s. 98.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di Appello di Trento (Włochy) w dniu 10 lutego 2011 r. — postępowanie karne przeciwko El Dridiemu Hassenowi alias Karimowi Soufiemu

(Sprawa C-61/11)

(2011/C 113/16)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte di Appello di Trento

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

El Dridi Hassen alias Karim Soufi

Pytania prejudycjalne

Czy w świetle zasady lojalnej współpracy, której skutkiem ma być osiągnięcie celów dyrektywy oraz w świetle zasad proporcjonalności, adekwatności i racjonalności kary, art. 15 i 16 dyrektywy 2008/115/WE ⁽¹⁾ przeciwstawiają się:

- 1) możliwości objęcia sankcją karną z wykorzystaniem najsurowszych administracyjnych środków przymusu, naruszenia pośredniego etapu postępowania administracyjnego dotyczącego powrotu przed jego zakończeniem??
- 2) możliwości nałożenia kary pozbawienia wolności do lat czterech za sam brak współpracy ze strony zainteresowanego w postępowaniu dotyczącym wydalenia a w szczególności w przypadku nie zastosowania się do pierwszego nakazu wydalenia wydanego przez organ administracji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 348, s. 98.

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-64/11)

(2011/C 113/17)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R.Layl i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez art. 17 ust. 1 Real Decreto Legislativo 4/2004, de 5 de marzo, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades [królewskiego dekretu z mocą ustawy nr 4/2004 z dnia 5 marca przyjmującego tekst jednolity ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych] Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom przewidzianym w art. 49 TFUE i art. 31 porozumienia EOG.
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sporny przepis ustanawia specjalne traktowanie niezrealizowanych zysków spółek, które przenoszą swoją siedzibę do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zaprzestają prowadzenia działalności w Hiszpanii, aby kontynuować ją w innym państwie członkowskim lub przenoszą swoje aktywa do innego państwa członkowskiego. W tych wypadkach państwo członkowskie opodatkowuje niezrealizowane zyski w chwili wyjścia, tak że spółki, których to opodatkowanie dotyczy, muszą zapłacić należność podatkową od niezrealizowanych i hipotetycznych zysków, których być może nigdy nie zrealizują. System ten stanowi wyjątek od zwykłej zasady, zgodnie z którą opodatkowuje się rzeczywisty zysk podatnika w trakcie okresu podatkowego.